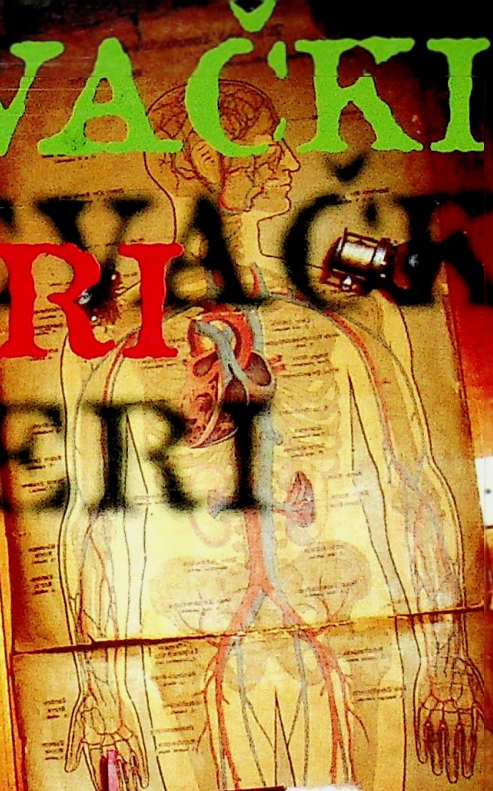
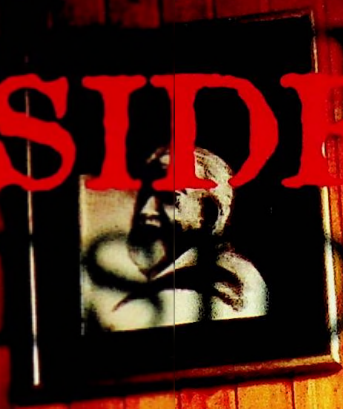

TREŠNJEVAČKI

OUTSIDERI

KULTURNO INFORMATIVNI CENTAR

Preradovićeva 5 • Zagreb

GALERIJA FORUM

Teslina 16 • Zagreb

TREŠNJEVAČKI OUTSIDERI

Božidar Golub Davorka Zdjelar

Krešimir Hlup Igor Lasić

Izložba

29.06.1999. - 12.07.1999.

Božidar Golub Štef, Davorka Zdjelar, Krešimir Hlup, Igor Lasić

Trešnjevački Outsideri

- O slobodi stvaralaštva -

S nekolicinom umjetnika sa zagrebačke Trešnjevke susrela sam se već prije dosta godina. Prvi me je na njih upozorio moj kolega neumorni tragač za novim izazovima u suvremenoj umjetnosti - pokojni Davor Matičević, nekadašnji kustos - a nekoliko godina i ravnatelj Muzeja suvremene umjetnosti u Zagrebu, od čije nas nenadane smrti danas dijeli već punih pet godina. Autori s kojima smo se tada češće susretali bili su Igor Lasić i Božidar Štef Golub, zanesenjaci svoje vrste, koji su uporno slijedili svoju zvijezdu od trenutka kada su u umjetnosti našli zamjenu za sve druge zemaljske i njima očito efemerne vrijednosti, te su svoj život u cijelosti posvetili traganju za imaginarnim svijetom njihove fantazije i promišljanja o životu i sveopćim prapitanjima istine, smisla, dobra i zla.

Obilazili smo skromne prostore njihovih privremenih ili duljih boravaka, mjesta gdje stvaraju u kojima je sve bilo podređeno upravo tom stvaranju, potom ona gdje se nalaze njihovi rastrkani radovi - kod prijatelja, nekadašnjih porodica ili u kafićima Trešnjevke - njihovom mjestu susretanja.

Planirali smo naravno i prirediti neku izložbu - iako su oni povremeno izlagali na dostupnim mjestima trešnjevačkih kulturnih centara ili lokala koji su ih htjeli udomiti. Ali ratni kaos devedesetih omeo je mnoge planove, te je tek nakon toga bilo moguće ozbiljnije se pozabaviti radom na jednoj pravoj izložbi. Slijedili su susreti s drugim autorima s Trešnjevke, Vinko Maričević, Davorka Zdjelar ... i ostalima iz drugih krajeva Zagreba i Hrvatske, te je konačno nakon mnogo uložena truda u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu u proljeće 1998. održana vrlo dobro primljena izložba *OUTSIDERI* koja je okupila 12 hrvatskih umjetnika koje bi se moglo svrstati pod nazivnik *outsider arta*. Među njima su bili i naši stari znanci s Trešnjevke Igor Lasić i Božidar Štef Golub, Davorka Zdjelar... U najnovije vrijeme pridružio im se mladi samozatajni Krešimir Hlup, autor osebujne imaginacije i zagonetnog svjetonazora.

U nas je pojam *outsider arta* još uvijek priman s izvjesnim podozrenjem i nema mnogo kritičara ili teoretičara koji bi se s tim segmentom stvaralaštva ozbiljnije pozabavili. Medutim moram pritom spomenuti našu poznatu povjesničarku umjetnosti, profesoricu i teoretičarku Veru Horvat-Pintarić, koja je o fenomenu *marginalne umjetnosti* pisala još davne 1976. godine potaknuta izložbom "Američka marginalna arhitektura" koju je vidjela u Parizu nedugo prije objavljivanja svojih tekstova. U Francuskoj se naime, kao i u nekim drugim europskim zemljama, već od konca šezdesetih godina ovog stoljeća vrlo ozbiljno razmatrao fenomen tzv. *protukulture*, *alternativne* ili *sub- kulture* i *marginalnosti* raznih manifestacijskih oblika od književnosti do arhitekture i slikarstva ili kiparstva. Redovito se radilo o osobama koje odbijaju da se uključe u vladajući način života i rada, te žive isključivo u svijetu vlastite izborne slobode, usprkos neimaštini i ostalim nedaćama kojima su kroz to bili izloženi.

Ono na što je Horvat-Pintarić već tada ukazala bilo je stajalište "da su neke od ideja i postavki koje su predstavnici avangarde zamišljali i razradivali teorijski, pripadnici kontrakulture proveli u stvarnost."... "Umjetnost kao sastavni dio života, umjetnost kao sredstvo oslobođenja i samooslobođenja, to su ključne misli velikih predstavnika avangarde prve polovine dvadesetoga stoljeća", a upravo to su i ne znajući naravno za te teorijske postavke, u djelo provodili umjetnici *outsideri*. To se odnosi na razna vremenska razdoblja i najrazličitije životne okolnosti. Sjetimo se na primjer Poštara Chevala i njegove *Idealne Palače* (gradio ju je od 1879. do 1913/14. pune tridesetičetiri godine) u Hauterivesu u Francuskoj ili u Americi Simona Rodie i njegovih *Watts Tornjeva* u Los Angelesu (što ih je gradio također 34 godine i dovršio 1955.), pa preko čitavog niza stvaralaca okupljenih oko *Art bruta* i Jeana Dubuffeta u Francuskoj sredinom stoljeća (kasnije poznata muzejska institucija *Collection de l'Art brut* u Lausanni otvorena 1976.), do slikara i kipara okupljenih u muzejskoj zbirci "Outsider Archive" u Londonu, osnovanoj 1981. ili zbirke Charlotte Zander u Münchenu, potom preseljene u Bönnigheim u njezin muzej otvoren 1996., ili u Nizozemskoj u Zwolleu Muzeja Outsider umjetnosti s djelima osebujnog čudaka slikara Willema van Genka, još i danas aktivnog (kojeg smo srećom uspjeli prikazati i u Zagrebu na izložbi 1991. godine u Muzeju suvremene umjetnosti), te brojnih drugih stvaralaca. Svi su oni izazivali pažnju njima suvremenih avangardnih umjetnika, a jednako tako i kritičara, znanstvenika i povjesničara umjetnosti.

U Hrvatskoj fenomen prepoznavamo već niz godina na primjer u djelu Save Sekulića (rođen 1902. u Dalmatinskoj Zagori, umro 1989.) ili Drage Juraka (rođen 1911. u Hrvatskom Zagorju, umro 1994.), koji su bili sasvim pogrešno uvrštavani među *naivne* slikare. Ovdje je naime upravo zbog velike popularnosti tzv. *naive* - kroz nekoliko desetljeća, a posebno od konca pedesetih do u osamdesete godine, pa i do danas, fenomen *outsider arta* bio - osim časnih iznimaka - potpuno zanemarivan i ozbiljnije se istražuje tek od kasnih osamdesetih. Devedesetih godina otkriveno je i valorizirano djelo zagrebačkog samoukog slikara Karla Sirovog hrvatsko-češkog podrijetla (1896-1948.) kao autentično djelo urbanog marginalca visoko estetiziranog ukusa, koje se po njegovom slikarskom habitusu također može smjestiti u *outsider umjetnost*.

Teoretičari povijesti umjetnosti poput na primjer Christiana Delacampagnea, Jean-Louis Ferriera i Pierrea Restanya u Francuskoj čine jasnu distinkciju između *naive* i marginalne umjetnosti, te neki čak u novije vrijeme nastoje dokazati da slikare poput slavnog Carinika Rousseaua, André Bauchanta, Séraphine de Senlis, Antonia Ligabuea ili Josefa Wittlicha, Gastona Chaissaca i drugih treba razmatrati u kontekstu *outsider umjetnosti*, a ne *naive*, kako se to ranije činilo. Osim toga stvaralaštvu *outsidera* pridaje se sve veća važnost, te u Europi, u Sjedinjenim Američkim državama i drugdje u svijetu postoji čitav niz galerija i muzeja koji se bave ovim segmentom suvremenog stvaralaštva, organiziraju se brojne izložbe i sajmovi, poput primjerice "Outsider Art Fair-a" u kultnom SOHO-u u New Yorku utemeljenog 1994. godine.

"Slikarstvo Rousseaua oduševilo je suvremene avangardne umjetnike, od Picassa do Kandinskog", piše Delacampagne u svojoj knjizi *Outsiders*, "...crteži spiritističkih medijuma svojim su obiljem automatizama pasionirali nadrealiste. Max Ernst i Paul Klee nisu skrivali svoj dug što su ga dugovali tzv. *ludim* umjetnicima. ... Kako bi se u cijelosti prepoznalo važnost *outsidera* nastojim dokazati da su njihova djela potpuno usporedive vrijednosti s onima profesionalnih umjetnika, na koje su osim toga i utjecali ..."

U svim tim slučajevima radilo se i radi se o autorima čije je spontano i autentično stvaralaštvo nastalo bez ikakvog likovnog školovanja, isključivom nuždom samog kreativnog čina koji je njihov najvitalniji interes i koji ne vodi nikakvog računa o svijesti da se time stvara ili proizvodi "*umjetnost*". Dok je *naiva* u svojoj biti i po svojim umjetničkim artefaktima jedan svijet imaginarne ljepote, ali temeljene na realnom svijetu i posljedicom je svijesnog traženja i nalaženja raja, radosti i sklada, s jasnim ciljem da se stvori umjetničko djelo, *outsider umjetnik* spontano bilježi svijet napornog i neminovnog lutanja često mračnim podnebljima ljudske psihe, a djelo koje nastaje često je odraz patnje i boli koji teže ka svom iskupljenju u različitim metafizičkim sferama. S druge strane ono je zamjena za stvarnost, stvaralaštvo ljudi koji žive izdvojeni iz umjetničkog svijeta, na marginama društva, koji slikaju, crtaju i izrađuju skulpture iz prostora "vlastitih osamljenosti, upisujući u njih svoje žudnje, strahove, strasti, nasilje, opsesije i snove." Stoga u tu svrhu mogu koristiti najrazličitije materijale - sve što čovjeku dode pod ruku, pa čak i otpatke, a ne samo uobičajeni tradicionalni materijal za stvaranje nekog djela. Upravo po tome oni su i daleko bliži avangardnim pokretima u umjetnosti u kojoj je sve dozvoljeno, kojom vlada apsolutna sloboda, a komercijalni diktat tržišta biva potpuno zanemaren.

Po svojim rezultatima i imanentnim premisama stvaralačkog čina za mnoge *outsider* stvaraoce čini mi se prikladnim citirati jedan zapis o umjetnosti, što ga je davne 1920. napisao Kurt Schwitters, a o kojem najvjerojatnije nitko od njih nije imao pojma, ali neki su došli do istovjetnih postavki nekom prirodnom unutarnjom logikom stvari - svojim životom samim.

"Umjetnost je *primordijalan* pojam, uzvišena poput božanstva, neobjašnjiva poput života, neodrediva i bez surhe. Umjetničko djelo počinje postojati tek kroz umjetničku procjenu njegovih elemenata. Jedino što ja znam je to kako to ja činim, ja jedino poznajem svoj medij u kojem učestvujem, a da ne znam kako će to završiti. Sam medij je nevažan, kao što sam nevažan i ja. Bitno je samo oblikovanje. Budući da je medij nevažan, služim se bilo kakvim materijalom ako to slika zahtjeva. ... Svakom umjetniku mora biti dozvoljeno da oblikuje sliku iz ničega, na primjer iz papira bugačice, uz uvjet da je sposoban iz nje oblikovati sliku..." Medutim Schwitters je iz toga izveo cijeli jedan umjetnički program - vlastitu invenciju Merz-umjetnosti, te će objašnjavajući ju reći i sljedeće: "Merz znači slobodu od svih stega, za dobrobit umjetničke kreacije. Sloboda pritom ne znači pomanjkanje svakog nadzora, već je ona produkt striktnih umjetničkih disciplina. Merz također znači toleranciju protiv svih vrsta ograničenja motiviranih umjetničkim putem..." (Kurt Schwitters, iz Merza, 1920.)

S ovakvom sviješću o umjetničkom djelu i umjetničkom postupku *outsideri* naravno nemaju nikakve veze, ali ono što je zanimljivo njihovo je stvaralaštvo koje kao krajnji rezultat posjeduje tu istu vrstu slobode do koje su došli spontano, nesvjesno i nenamjerno. Stoga je upravo taj često nevjerovatan i neobjašnjiv rezultat ono što će privući pažnju avangardnih umjetnika uvijek kada će se sresti sa stvaralaštvom *outsidera*, često sasvim neobrazovanih ljudi - *marginalaca* u svakom mogućem smislu značenja te riječi.

U trenutku kada se stvaralaštvo *marginalaca* konačno prihvati u okrilje umjetnosti, pa čak i institucionalizira na neki način, tada postoji opasnost od upadanja u klišeje *priznate* umjetnosti - te se nekadašnja spontanost može ponekad izgubiti, a izraz pretvoriti u kopiju sebe samog, u ponavljanje uspješno pronađene formule. Rijetki će biti oni koji će se uspijeti othrvati pritisku otkrivene mogućnosti *da se stvarno bude priznatim umjetnikom* i koji će nastaviti raditi u vlastitom "izoliranom" svijetu bez obzira na svijet koji ih okružuje i koji ih lako može zavesti cijenom slave i *priznatosti*. Oduprijeti će se naravno samo oni čija je kreativnost nedvojbeno i koja je jedini stvarni *movens* njihova stvaralaštva, bez obzira na trenutačno stanje stvari i bez obzira na recepciju njihova rada od strane njihove okoline i kulturnog establishmenta.

Za takav dosljedan stav svakako je potrebna i izvjesna doza *ludosti* ili *otkačenosti*, a nadasve ostajanje na svojim čvrstim stajalištima - uspostavljenim u samim počecima svojeg kreativnog rada - a to je prije svega ispunjenje vlastitog smisla postojanja otkrivenog u umjetničkom činu bez obzira na moguće posljedice i bez ikakvih kalkulacija.

Ono što je još karakteristično za mnoge *outsidere* njihova je opsjednutost sa svojevrsnim filozofijskim tumačenjem njihovih veza s duhovnim i iracionalnim u koje ponekad duboko vjeruju, kao i njihovo iskreno nastojanje tumačenja biti umjetnosti.

Tako su se neki od naših zagrebačkih *outsidera* ozbiljno pozabavili pitanjem "ŠTO JE TO UMJETNOST?", kao što su to svojedobno nekom vrstom vlastitog manifesta učinili Igor Lasić i Božidar Štef Golub. Jednostavno i direktno pokušali su odgovoriti na zagonetku - vlastitim riječima, izazvani najvjerojatnije samim činom stvaranja koji im se desio iz tko zna kojih razloga. Neke od njih sam naziv *outsideri* čak možda vrijeda i nisu ga spremni bezpogovorno prihvatiti kao nazivnik njihovog stvaralaštva. Jasno je da je svako etiketiranje ograničavajuće, te da se ne može striktno primijeniti na sve slučajeve, ali u pomanjkanju boljeg rješenja i prema mojem nahodenju ja ih usprkos tomu svrstavam u ovu kategoriju. Neka mudriji od mene i vrijeme načine svoj konačan sud. Bitno je ustvari radi li se uopće o umjetničkom djelu ili kreativnom činu vrijednom pažnje ili ne. A da su tu moguće brojne gradacije na gore i na dolje jasno je, kao što to vrijedi i za umjetnost općenito. Meni se njihovo objašnjenje umjetnosti čini prirodno jednostavnom spoznajom, samim time *outsiderskom*, a ne znanstvenom, koja u svojim osnovnim premisama na začudujući način korespondira upravo sa nekim općim stavovima citiranoga Schwittersovog teksta, kojeg sigurna sam nisu do sada imali prilike pročitati.

"Umjetnost je sve ono što nije prirodno, dakle, ne raste samo od sebe, odnosno, sve ono što ne nastaje prirodnim razmnožavanjem. Uvjetno, ona nema nikakvu svrhu, bolje rečeno, ona nema uporabnu vrijednost. Ona sama po sebi pobuđuje osjećaje. Može se reći da je ona misao koja ima želju da se opredmeti u riječ, zvuk, pokret i predmet. Ona je prastara. Ona je trajnost. Dijeli se na dva pravca: pravac istraživanja vještine i pravac istraživanja sebe. Pravac istraživanja sebe ili *primordijalan* ne uči se u školi, uči se na svim drugim mjestima na takav način da se istraži i opredmeti vlastita misao. U početku, cjelokupna umjetnost bila je *primordijalna*, sve do pojave prvih učitelja, kada se javlja pravac istraživanja vještina.

(Igor Lasić, Božo Golub, 1997/98.)

Nije li konačno čak i navodno potpuno neuki poštari Ferdinand Cheval za svoju fantastičnu građevinu *Idealnu palaču* samosvjesno napisao:

".... taj kolosalni rad samo jednog čovjeka stajao je svojeg autora

34 godine upornoga rada

9 tisuća dana

65 tisuća sati

Kada se nademo uz taj ogromni rad, naša imaginacija biva osupnuta njime, iznenađeni smo i pitamo se, nismo li se odjednom, kao nekim čudom, našli u nekoj drugoj hemisferi, u kojoj je sve nadljudsko, fenomenalno i zaslijepljujuće; ne možemo zamisliti da je sve to načinio samo jedan čovjek bez ičije pomoći. S pravom možemo reći da je ta prijestolnica osmo čudo svijeta... Pod stražom trojice Divova crpio sam svoj genij."

(F.Cheval, 1911.)

Nesvjesno se pretvara u svijest o čudu - stvaralaštvo nadahnuto nekim višim neuhvatljivim silama - preobražava se u svijest o umjetnosti - i ponovno se nalazimo pred zagonetkom umjetničkog čina. Pred pitanjem - što je to umjetnost i kako nastaje?

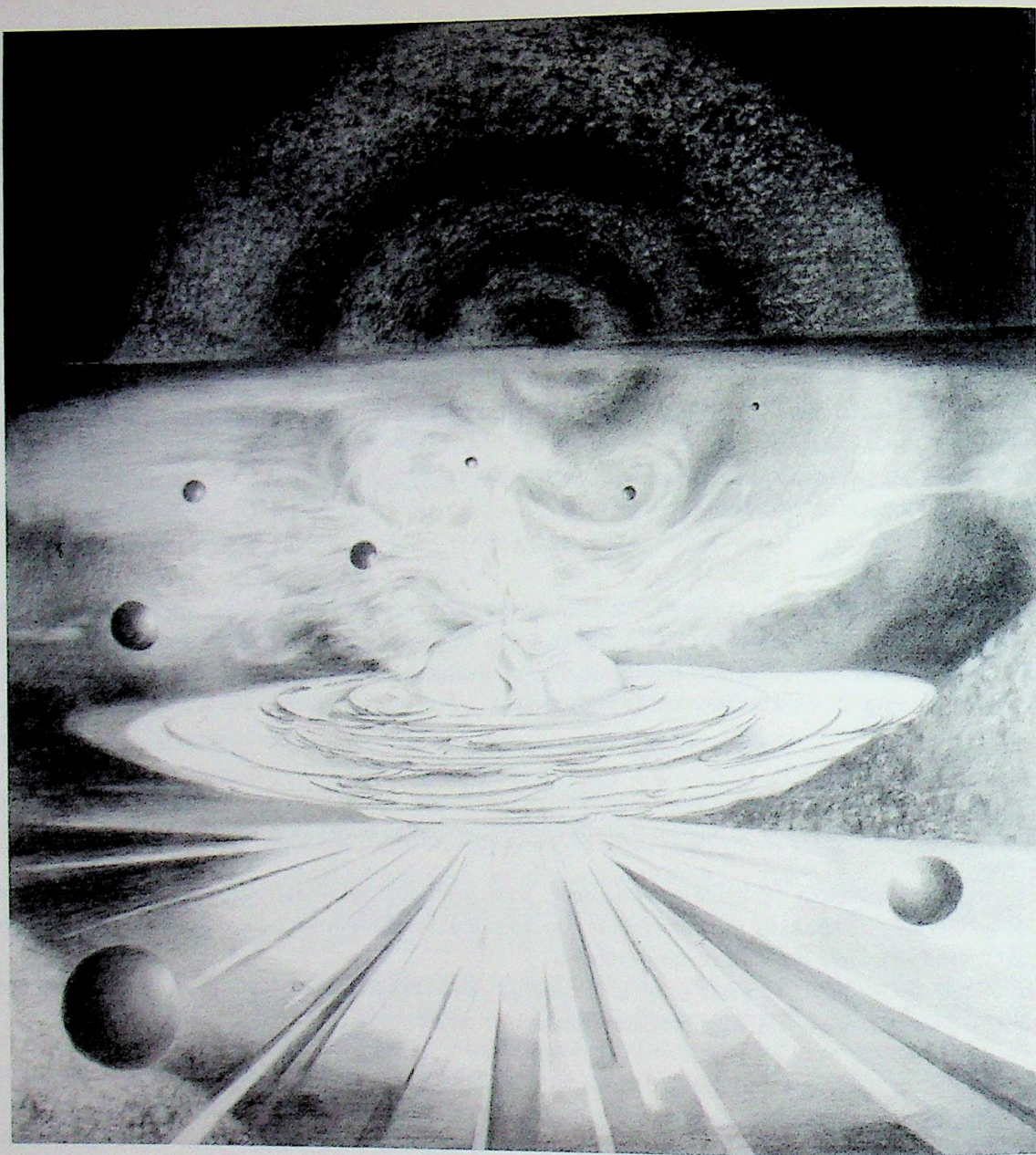
Priznata ili nepriznata umjetnost - Outsiders or Insiders?, kako je rekao David Maclagan, rubna ili u žizi interesa, neuka ili učena, u svim vremenima i na svim prostorima ljudskog djelovanja ona biva uzvišenom poput božanstva, neobjašnjivom poput života ... Ona je izazov i prostor osobne slobode.

Vjerujem da će takva nastojanja i vlastita originalna rješenja - kao krajnje iskreni napor i svjetonazor - biti prepoznata u radovima trešnjevačkih *outsidera*, koje predstavljamo ovom izložbom.

Nada Vrkljan-Križić

Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb

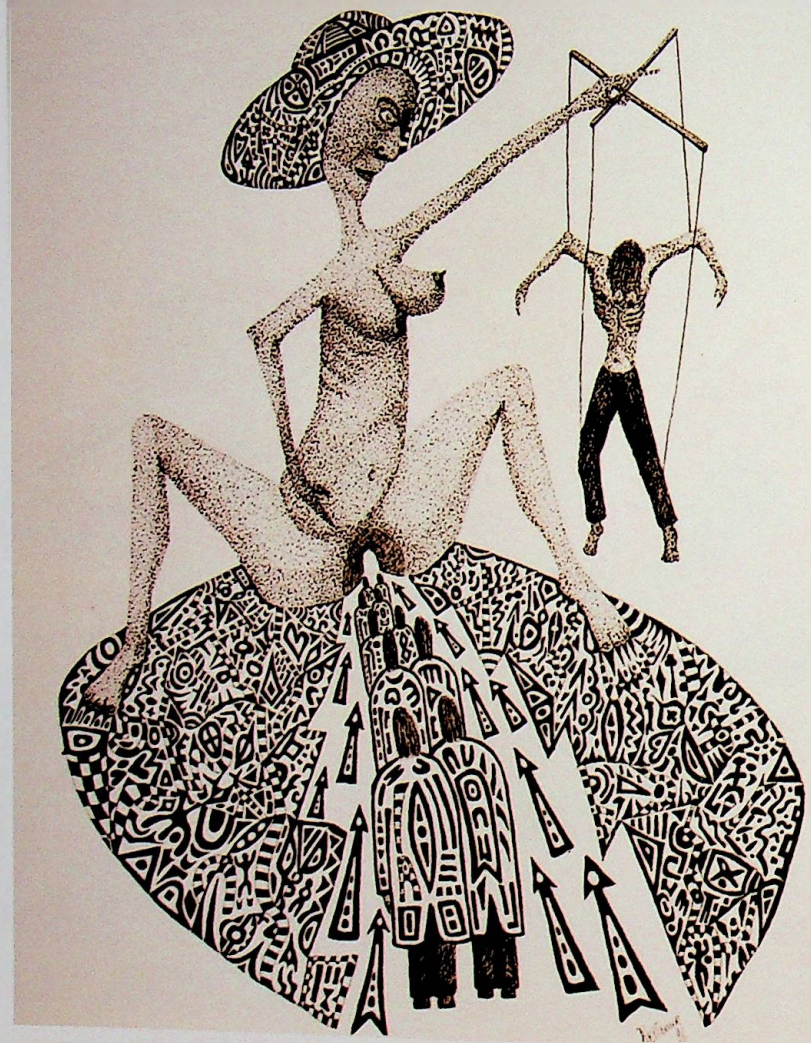
svibanj 1999.

Božidar Golub Štef, Sretan rođendan 50,5 x 47 cm, olovka/papir 1998/1999

Davorka Zdjelar, Oslonac 70 x 50, Suhi pastel, ugljen/papir 1998

Krešimir Hlup, Država 30 x 42 cm, Tuš na papiru 1996

Igor Lasić, Drugi zmaj 39,5 x 72,5 cm, ulje/platno 1998

OUTSIDERI

Kao svojevrsni vid alternativne likovne scene javljaju se u ukupnosti događanja pojedinci i grupe koji načinom iskaza i neformalnim likovnim obrazovanjem predstavljaju rubne pojave označeni kao autsajderi (ili *outsideri* kako su bili predstavljeni na intrigantnoj izložbi u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu u veljači 1998. godine).

Razvijaju osebujni vid figuracije te identificirajući često umjetnost i način života koji ne robuje konvencijama.

Kao posebnost, odnosno kao koncentrat srodnoga koncepta i otvorenosti spram pojma likovnog egzistira s radovima dojmljivog dosega četvero umjetnika (donekle kao grupa no s naglašenim poštivanjem individualnosti) pod "radnim" nazivom *Trešnjevački autsajderi* kod koje se prepoznaju vrijednosti posebne kreativnosti, osobnog figurativnog koncepta s notom enigmatskog s čitkom reakcijom na poziciju čovjeka u suvremenom društvu. Fantazmagorične vizije date u zgusnutosti slikarskog polja nose slojevitost sadržaja s često prisutnim prizvukom paradoksalnog. Spomenutu četvorku čine Igor Lasić, Davorka Zdjelar, Božidar Štef Golub te Krešo Hlup.

Stanko Špoljarić
kustos Umjetničkog paviljona u Zagrebu

ŠTO JE UMJETNOST

UMJETNOST JE SVE ONO ŠTO NIJE PRIRODNO, DAKLE, NE RASTE SAMO OD SEBE, ODNOSNO, SVE ONO ŠTO NE NASTAJE PRIRODNIM NAZMNOŽAVANJEM, UVJETNO, ONA NEMA NIKAKVU SVRHU, BOLJE REČENO, ONA NEMA UPORABNU VRIJEDNOST, ONA SAMA PO SEBI POBUĐUJE OSJEĆAJE, MOŽE SE REĆI DA JE ONA MISAO

KOJA IMA ŽELJU DA SE OPREDMETI U RIJEČ, ZVUK, POKRET I PREDMET.

ONAJ JE PRASTARA, ONAJ JE TRAJNOST.

DIJELI SE NA DVA PRAVCA: PRAVAC ISTRAŽIVANJA VJEŠTINE I PRAVAC ISTRAŽIVANJA SEBE. PRAVAC ISTRAŽIVANJA SEBE ILI PRIMORDIJARAN NE UČI SE U ŠKOLI, UČI SE NA SVIM DRUGIM MJESTIMA

NA TAKAV NAČIN DA SE ISTRAŽI I OPREDMETI VLASTITA MISAO.

U POČETKU CJELOKUPNA UMJETNOST BILA JE PRIMORDIJARNA, SVE DO POJAVE PRVIH UČITELJA, KAO DA

SE JAVLJA PRAVAC ISTRAŽIVANJA VJEŠTINA.

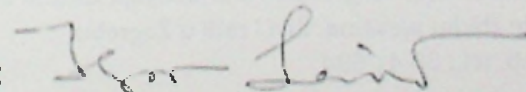
ZNAČAJKE PRIMORDIJARNOG PRAVCA

PRVENSTVENO SE STVARA ZBOG LJUBAVI PREMA ONOME ŠTO SE ŽELI STVORITI
ZAHITIJEVA CJELOKUPNO VRIJEME BIVSTVOVANJA UMJETNIKA I ODVAJANJE OD GLAVNOG TOKA MISLI
CIVILIZACIJE U KOJOJ ŽIVI UMJETNIK.

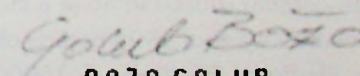
BEZ OBZIRA DA LI JE ODVAJANJE SVJESNO ILI NESVJESNO, ILI JE ODVAJANJE UVJETOVANO
OKOLNOSTIMA.

OVO NE ZNAČI DA UMJETNIK ŽIVI U IZOLACIJI.
ON JE DOSTAVNO SVOJE VRIJEME GLEDA SVOJIM OCIMA, PIŠE SVOJIM RIJEČIMA, PJEVA SVOJIM
PJESKAMA, PLEŠE SVOJIM POKRETIMA, CRTA SVOJIM CRTAMA...

IGOR LASIĆ

BOZO GOLUB

Životopisi autora

Božidar Štef Golub

Rođen je 15.12.1951. u Zagrebu. Slika od djetinjstva. Do sada je izlagao na više skupnih i samostalnih izložbi u Zagrebu. Sa neformalnom likovnom grupom Nek živi umjetnost od 1994 do 1996 izlagao je u galeriji Modulor, u galeriji INA na Ksaveru, Narodnom sveučilištu u Samoboru itd. Ilustrirao je knjigu Šalica očaja Zlatka Dičaka Dugog. Najznačajniju izložbu imao je 1998 godine u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu. Živi i radi u Zagrebu i Franjetićima. Adresa: Zvečajska 17, 10000 Zagreb

Davorka Zdjelar

Rodena u Zagrebu. Završila gimnaziju, na Filozofskom fakultetu u Zagrebu studirala je filozofiju i povijest umjetnosti. Slikati je počela u srednjoj školi. Odlaskom u mirovinu 1993 godine slika sve češće i sudjeluje na skupnim izložbama. Od značajnih izložbi sudjeluje na izložbi "Outsideri" u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu. Osnovna preokupacija su emocije s temom žena. Živi i radi u Zagrebu.

Adresa: Nehajska 39, 10000 Zagreb

Krešimir Hlup

Rođen je 28.07.1962. u Zagrebu. Slika od osamnaeste godine. Do sada je izlagao na nekoliko skupnih izložbi. Živi i radi u Zagrebu.

Adresa: Selska 108, 10000 Zagreb, te.: 312 967

Igor Lasić

Rođen je 15.10.1948. u Zagrebu. Slika jedanaest godina. Do sada je izlagao na nekoliko skupnih i samostalnih izložbi. Prvu samostalnu izložbu imao je u Novom Vinodolu 1990 godine. Najznačajniju izložbu imao je u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu. 1995 godine objavio je zbirku pjesama. Živi i radi u Zagrebu.

Adresa: Vladimira Filakovca 7, 10000 Zagreb, tel.: 38 41 694

KATALOG RADOVA

BOŽIDAR ŠTEF GOLUB

1. Lano ljudo ju tu 1, 1982, tuš/papir, 33 x 33 cm
2. Vrč ide na vodu dok se ne razbije, 1982.-1991. tuš/papir, 32 x 27 cm
3. Djevojka, 1992. olovka/papir, 34 x 21 cm
4. Trema na audiciji, 1992. ugljen, suhi pastel/papir, 63 x 48 cm
5. Povratak balerine, 1992. olovka/papir, 63 x 48 cm
6. "S.S.", 1993. olovka/papir, 48 x 33 cm
7. Šalica očaja, 1993. olovka/papir, 35 x 24 cm
8. "M", 1993. masna kreda, miješana tehnika/papir, 57,5 x 41,5 cm
9. Moda, 1993. olovka/papir, 38 x 28 cm
10. Krenil, 1994. olovka/papir, 23 x 22 cm
11. Ples Luciferana, 1994./1995. olovka/papir, 28 x 26 cm
12. Vrag (Histrioni, Grička vještica), 1995. olovka/papir, 84 x 59 cm
13. Bila sam nevina (Glava kipara Nedića), 1995. olovka, miješana tehnika, /papir, 37,5 x 28,5 cm
14. Puhanje, 1996. olovka, zlatna boja/papir, 13,5 x 19 cm
15. Joj mene joj, 1996. olovka/papir, 11 x 9 cm
16. Mladić, 1996. olovka/papir, 21,5 x 14,5 cm
17. Mašta, 1997. olovka/papir, 20,5 x 13,5 cm
18. Baš je danas divan dan, 1997. olovka/papir, 21 x 29,5 cm
19. Sama, 1998. olovka/papir, 29,5 x 21 cm
20. Sretan rodendan, 1998/1999. olovka/papir, 50,5 x 47 cm
21. Ja, ona i umjetnost, 1999. olovka/papir, 29,5 x 21 cm

KREŠIMIR HLUP

1. 16 panoa s crtežima, miješana tehnika, hibrid na papiru godina nastanka 1998.-1999. Zajednički naslov "Tok svijesti" - veličine razne (50 x 70, 33,8 x 70, 29 x 58,6, 26,7 x 36,5 cm itd.)
2. "država", 1996. tuš/papir, 30 x 42 cm
3. "ona, on i jabuka", 1996. tuš/papir, 30 x 42 cm
4. "molitva", 1996. tuš/papir, 30 x 42 cm
5. "Cetiri tenora", 1997. suhi pastel, 29,8 x 21 cm
6. "i kaj sad", 1999. miješana tehnika, hibrid/papir, 30 x 30 cm
7. "mali, mirni kut", 1999. miješana tehnika, hibrid/papir, 30 x 20 cm
8. "uskrсна", 1999. miješana tehnika, hibrid/papir, 27,5 x 17,5 cm
9. "kraj zida svog", 1999. miješana tehnika, hibrid/papir, 27,5 x 17,5 cm
10. "on sam i ona", 1999. suhi pastel, hibrid/papir, 30 x 21
11. "čuvar", 1999. akvarel, hibrid/papir, 44 x 27
12. "niš se ne događa", 1999. miješana tehnika, hibrid/papir, 42 x 30 cm
13. "dan državnosti", 1999. miješana tehnika, hibrid/papir, 40 x 30,5 cm
14. "sve planetarna kraljica", 1999. miješana tehnika, hibrid/papir, 42 x 30 cm
15. "dan i noć", 1999. uljani pastel, hibrid/papir, 41 x 22,5 cm
16. "rigoleto", 1999. miješana tehnika, hibrid/papir, 42 x 30 cm
17. "raspelo sa 333 lica", 1999. miješana tehnika, hibrid/papir, 50 x 70

DAVORKA ZDJELAR

1. Ženski akt, 1991.
olovka/papir, 31 x 44 cm
2. On i ona, 1993.
olovka, ugljen/papir, 35 x 26 cm
3. Jajoglavi, 1993.
olovka/papir, 23 x 33 cm
4. Ličnost, 1993.
olovka/papir, 21 x 30 cm
5. Oluja, 1993.
suhi pastel/papir, 56 x 66 cm
6. Inke, Maje, 1994.
suhi pastel/papir, 52 x 34 cm
7. Stone Free, 1994.
suhi pastel, ugljen/papir, 27 x 40 cm
8. Bez naslova, 1994.
uljani i suhi pastel/papir, 26 x 35 cm
9. Sumrak žene, 1994.
olovka/papir, 30 x 30 cm
10. Žena-Sunce, 1993./94.
suhi pastel/papir, 63,5 x 50 cm
11. Móra (Bedara), 1994.
suhi pastel/papir, 63,5 x 50 cm
12. Pustinjski suton, 1995.
suhi pastel/papir, 52 x 42 cm
13. Pogled maslačka, 1996.
suhi pastel/papir, 34 x 40 cm
14. Madona, 1996.
olovka/papir, 62 x 77 cm
15. Ratio, 1996.
suhi pastel/papir, 70 x 50 cm
16. Ženski akt 2, 1996.
suhi pastel, ugljen/papir, 32 x 44 cm
17. Romanca, 1997.
suhi pastel/papir, 1997.
18. Pejzaž, 1997.
suhi i uljni pastel/papir, 70 x 50 cm
19. Proljetni fetus, 1997.
suhi pastel/papir, 50 x 65 cm
20. Oslonac, 1998.
suhi pastel, ugljen/papir, 70 x 50 cm
21. Da li ti se svidam?, 1999.
ugljen/papir, 20 x 30 cm

IGOR LASIĆ

1. Muzgavac, 1998.
ulje/platno, 83 x 103 cm
2. Prije milijun godina, 1998.
ulje/platno, 32 x 78,5 cm
3. San kralja Petra Krešimira IV, 1998.
ulje/platno, 32 x 78,5 cm
4. Drugi zmaj, 1998.
ulje/platno, 39,5 x 72,5 cm
5. Krhko utočište, 1998.
ulje/platno, 32 x 78,5 cm
6. Zemlja, 1998.
ulje/platno, 32 x 78,5 cm
7. Pod utjecajem ožujskog piva, 1998.
ulje/platno, 39,5 x 72,5 cm
8. Suze za Sodomu i Gomoru, 1998.-1999.
akvarel, tuš, zlatni i srebreni hibrid/papir, 67 x 101 cm

Kulturno informativni centar, Zagreb
za izdavača: Zvonimir Lisinski

IZBOR RADOVA
Nada Vrkljan-Križić

POSTAV IZLOŽBE
Stanko Špoljarić

DIZAJN KATALOGA
Zak Golub

FOTOGRAFIJA NA NASLOVNOJ STRANICI
"Iz atelijera umjetnika"
snimio Boris Cvjetanović

FOTOGRAFIJE RADOVA I FOTOGRAFIJA I AUTORA
snimio Krešimir Crnković

TISAK
tiskara PULJKO

NAKLADA
500

ART MATERIJAL d.o.o.

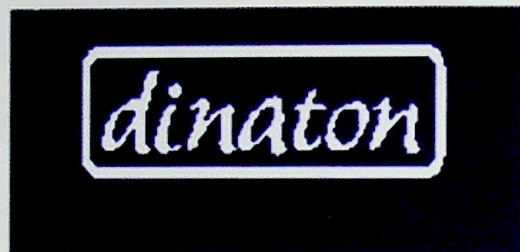
Trakošćanska 1/
10000 ZAGREB, CROATIA

Tel: +385 1 3822 151. Fax: +385 1 3822 152. Cronet: 098 235 136

DRAGULJAR I ZLATAR

"Zagreb"

utemeljeno 1925. g.

JOSIP SUNTEŠIĆ

VULKANIZACIJA

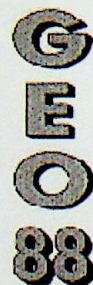
BAT

CAFFE BAR
3 JABLANA

KOLJA DABIĆ

ZAŠTITA
RUK. ERCEGOVAC I DR.

tel. 369-5256

BISTRO
"CHERRY"

vl. Rozalija Štingl
ZAGREB
Selska cesta 183
Tel.: 01/ 32 49 65

GLASNOVIĆ
štedno kreditna zadruga

Trešnjevački outsidersi posebno se zahvaljuju na nesebičnoj materijalnoj i moralnoj podršci tiskari
PULJKO i gospodinu Franji Mrzljaku.

